

Odluka:

Pž 5881/04-4

Zbirni podatci

Broj odluke: Pž 5881/04-4

Datum odluke: 18.9.2007 0:00:00

Vrsta odluke: Presuda

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Zdravka Junačka, predsjednika vijeća, Kamelije Parać i mr. sc. Borislava Blaževića, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja MANO d.o.o. za trgovinu, zastupanje i posredovanje, Zadar, Široka 1, kojeg zastupa punomoćnica Ljiljana Mandek, odvjetnica u Zagrebu, protiv prvotuženika SAVA-ZAGREB d.o.o. za trgovinu i usluge, Zagreb, Gorjanska 25, kojeg zastupa punomoćnica Vlatka Nadramija, odvjetnica u Zagrebu, i drugotuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, Samoborska 145, radi utvrđenja, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XVIII P-4087/03 od 9. lipnja 2004. godine, nakon vijećanja u sjednici vijeća održanoj 18. rujna 2007. godine

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XVIII P-4087/03 od 9. lipnja 2004. godine.

Pobijanom presudom Trgovački sud u Zagrebu pod točkom 1. izreke odbio je tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je bianco zadužnica br. Ov-506/03 od 22. siječnja 2003. godine koju je izdao tužitelj prvotuženiku neispravno popunjena i kao takva nepodobna za ovrhu te se nalaže drugotuženiku da s računa prvotuženika izvrši povrat isplaćenog iznosa od 28.500,53 kn na račun tužitelja.

II. Nalaže se drugotuženiku da neispravnu bianco zadužnicu br. Ov-506/03 od 22. siječnja 2003. godine vrati tužitelju.“

Pod točkom 2. izreke presude sud je obvezao tužitelja prvotuženiku naknaditi trošak postupka u iznosu od 3.830,00 kn u roku od osam dana, a pod točkom 3. izreke obvezao je tužitelja drugotuženiku naknaditi trošak postupka u iznosu od 315,00 kn u roku od osam dana.

Rješenjem je prvostupanjski sud odbio tužitelja s prijedlogom za izdavanje privremene mjere koji glasi: „Nalaže se drugotuženiku Zagrebačkoj banci da prvotuženiku Sava-Zagreb d.o.o. uskrati daljnju isplatu s tužiteljevog računa temeljem bianco zadužnice br. Ov-506/03 u iznosu od 71.499,47 kn sve dok je ova privremena mjera na snazi. Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ove parnice između tužitelja i prvotuženika i drugotuženika ili do drugačije odluke suda.“

Tako je prvostupanjski sud odlučio o tužbenom zahtjevu jer tužitelj nije dokazao navode iznesene u tužbi, a sud je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da su tuženici postupali sukladno odredbama članka 183. i 183a. Ovršnog zakona. Sud je odbio prijedlog za izdavanje privremene mjere sukladno odredbi članka 296. stavak 1. Ovršnog zakona, a

odluku o troškovima postupka donio je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku.

Protiv ove presude žalbu je izjavio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da prvostupanjski sud nije odredio ročište za objavu presude niti je presudu izradio u zakonskom roku od 30 dana od zaključenja glavne rasprave. Dodaje da je uz tužbu dostavio zadužnicu iz koje je vidljivo da je prvotuženik samoinicijativno ispravio zadužnicu u pogledu osobe vjerovnika, što nije dopušteno bez ovjere javnog bilježnika. Tuženici su napravili naplatu po neispravnoj zadužnici unatoč tužiteljevim upozorenjima. Ističe da sud nije obrazložio postojanje dvije različite zadužnice u spisu, a u pogledu međusobnog odnosa s prvotuženikom navodi da je dogovoreno da će prvotuženik preuzeti svu neprodanu robu od tužitelja, što je prvotuženik odbio i poslao zadužnice na naplatu. Pobija i odluku o trošku. Predlaže ovome sudu usvojiti žalbu, ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti na ponovni postupak, podredno preinačiti pobijanu presudu i usvojiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

Prvotuženik nije podnio odgovor na žalbu.

Drugotuženik u odgovoru na žalbu u bitnom osporava tužiteljeve žalbene navode i predlaže ovome sudu odbiti njegovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu.

Tužiteljeva žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 365. stavak 1. i 2. te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka i pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da prvostupanjski sud nije učinio niti jednu povredu odredaba parničnog postupka propisanu odredbom članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a te da je pravilno primijenio materijalno pravo.

Iz spisa, tj. iz tužbe proizlazi da je tužitelj bio u poslovnom odnosu sa prvotuženikom temeljem kojeg je tužitelj izdao bjanko zadužnicu na iznos 100.000,00 kn koju je 22. siječnja 2003. godine ovjerio javni bilježnik pod poslovnim brojem Ov-506/03 te da je tužitelj u zadužnici pogrešno napisao tvrtku prvotuženika i to samo SAVA d.o.o. Tužitelj dalje navodi da je prvotuženik ispravio podatke o vjerovniku i ispravljenu zadužnicu bez ponovne ovjere od strane javnog bilježnika predao drugotuženiku na naplatu te da je zadužnica naplaćena u iznosu od 28.500,53 kn.

Prvotuženik je osporio tužbeni zahtjev iz razloga što iz tužiteljevih navoda jasno proizlazi da tužiteljevo dugovanje postoji te da je po predmetnoj zadužnici izvršena samo djelomična naplata te mu je drugotuženik na njegov zahtjev predao djelomično naplaćenu zadužnicu.

Drugotuženik je tijekom postupka istaknuo prigovor nedostatka pasivne legitimacije jer nije sudjelovao u poslovnom odnosu tužitelja i prvotuženika, nego je samo pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa sukladno Zakonu o platnom prometu u zemlji i kojoj je predmetna zadužnica podnesena na naplatu.

Na temelju provedenog dokaznog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je i zakonito prvostupanjski sud donio pobijanu presudu.

Zadužnica je instrument osiguranja plaćanja i ima za cilj izvansudsko ostvarivanje vjerovnikove tražbine. Zaduznica je

strogo formalan pravni akt s javnopravnim učincima pravomoćnog rješenja o ovrsi odnosno s učincima ovršne isprave.

Sukladno odredbi članka 183a. stavak 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99 i 42/00, dalje: OZ) dužnik trgovac može ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zapljene određeni ili svi njegovi računi kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica).

Bjanko zadužnicu s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa dostavlja vjerovnik s učincima dostave pravomoćnog sudskog rješenja o ovrsi (...) (odredba članka 183a. stavak 2. OZ-a).

Pogrešno tužitelj smatra da je za popunjavanje podataka o vjerovniku potrebna ovjera od strane javnog bilježnika, s obzirom da je naprijed citiranom odredbom članka 183a. stavak 1. OZ-a jasno određeno da javni bilježnik ovjerava samo dužnikov potpis. Osim toga, vjerovnik može biti određen u bjanko zadužnici ili naknadno upisan sukladno toj odredbi te sukladno odredbi članka 5. Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice („Narodne novine“ broj 107/99, 135/99 i 18/00) donesenog u skladu s odredbom članka 183a. stavak 4. OZ-a.

Neosnovano se tužitelj u žalbi poziva na postojanje dvije različite zadužnice u spisu. Ovo prvenstveno stoga što tužitelj tijekom postupka nije isticao ovu činjenicu pa sukladno odredbi članka 496a. stavak 1. ZPP-a u žalbi ne može iznositi nove činjenice (...) osim ako ne učini vjerojatnim da ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti do zaključenja glavne rasprave, što u konkretnom slučaju tužitelj nije učinio. Osim toga, sukladno odredbi članka 3. stavak 1. Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice obrazac bjanko zadužnice sastoji se od četiri stranice na jednom papiru formata A-3 na kojima je otisnut tekst propisan tim Pravilnikom. Spisu su pak priložene preslike prve stranice zadužnice (list 3., 5. i 10. spisa) i preslike druge stranice zadužnice (list 4., 6. i poledina 10. lista spisa) na dva odvojena papira formata A-4, iz kojih preslika nije moguće utvrditi da je doista riječ o predmetnoj zadužnici ovjerenoj od strane javnog bilježnika pod brojem Ov-506/03 od 22. siječnja 2003. godine u različitim varijantama kako to tvrdi tužitelj.

S obzirom da su predmet dokazivanja u parničnom postupku tvrdnje stranaka o postojanju ili nepostojanju činjenica od kojih zavisi primjena mjerodavnog materijalnog prava, a stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (članak 7. stavak 1. ZPP-a), kao i iznijeti činjenice i predložiti dokaze kojima pobijaju navode i dokaze protivnika (članak 219. stavak 1. ZPP-a), pravila o teretu dokaza su u svojoj osnovi pravila materijalnog prava koje je mjerodavno za ocjenu (ne) osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva.

U odnosu na žalbene navode da prvostupanjski sud nije odredio i održao ročište za objavu presude te da pobijanu presudu nije izradio u roku od 30 dana od dana zaključenja glavne rasprave, napominje se da iz spisa proizlazi da je glavna rasprava zaključena 9. lipnja 2004. godine te da sud doista nije objavio presudu, a pisani otpis presude je otpremio strankama 14. srpnja 2004. godine, dakle 35.-i dan od zaključenja glavne rasprave. Navedene povrede odredaba parničnog postupka (odredbe članka 335. stavak 3. i članka 337. stavak 1. ZPP-a) ne predstavljaju niti jednu apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a. Po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, činjenica da prvostupanjski sud u tijeku postupka nije primijenio odredbe članka 335. stavak 3. i članka 337. stavak 1. ZPP-a nije bila niti je mogla biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude u konkretnom slučaju, slijedom čega ne postoje niti relativno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. ZPP-a.

Dodatno, a u odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži utvrđenje da je predmetna zadužnica neispravno popunjena i nepodobna za ovrhu, napominje se da takav tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje činjenica nije niti

dopušten. Naime, sukladno odredbi članka 187. stavak 1. ZPP-a tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave. U konkretnom slučaju ne postoje pretpostavke za tužbu na utvrđenje u smislu odredbe članka 187. stavak 1. ZPP-a jer utvrđenje (ne) istinitosti kakve isprave znači tvrdnju da ta isprava (ne) potječe od osobe koja je na njoj označena kao potpisnik, a što tužitelj tijekom postupka nije ni tvrdio. S obzirom da je prvostupanjski sud pobijanom presudom odbio tužbeni zahtjev, iako je u ovom dijelu pravilno trebao odbaciti tužbeni zahtjev za utvrđenjem, a pravne posljedice su za tužitelja u bitnom iste, ovo nije bilo od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Stoga je pravilno i zakonito prvostupanjski sud primjenom pravila o teretu dokaza odbio tužbeni zahtjev, a tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Neosnovano tužitelj pobija i odluku o troškovima postupka jer je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (Narodne novine broj 69/93, 87/93, 16/94 i 11/96), Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (Narodne novine broj 91/04 i 37/05) te odredbe Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 26/03 – pročišćeni tekst).

Slijedom navedenog, valjalo je sukladno odredbi članka 368. ZPP-a odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu.

Odluka:

PŽ 1970/2010-6

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 1970/2010-6

Datum odluke: 19.03.2014

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Trgovački - drugostupanjski

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

88. PŽ-1970/10-6

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća te Jagode Crnokrak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P. d.o.o., Z., protiv tuženika B.-P. d.o.o., Z., kojeg zastupa punomoćnica O. M., odvjetnica u Z., radi isplate iznosa od 835.983,58 kn, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2100/09 od 17. prosinca 2009., u sjednici vijeća održanoj 19. ožujka 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana te se potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2100/09 od 17. prosinca 2009.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjski je sud održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika A. G. iz Z., poslovni broj Ovr-621/08 od 24. studenog 2008., kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju iznos od 835.983,58 kn sa zateznom kamatom tekućom od dospijeca pojedinog računa do isplate te trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.173,20 kn sa zateznom kamatom od 21. studenog 2008. do isplate.

Takvu odluku sud je donio jer je tijekom postupka utvrdio da postoji dugovanje tuženika prema tužitelju za isporučenu robu po utuženim računima, koju tuženik nije podmirio pa je slijedom toga sukladno odredbi čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku presudio kako je navedeno.

Protiv navedene presude tuženik je pravovremeno podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku. U žalbi u bitnome navodi da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, da je tuženik još u svom prigovoru protiv rješenja o ovrsi istaknuo prigovor dvostruke litispendencije, ali da sud nije odlučio o tom njegovom prigovoru, čime je počinio povredu odredaba parničnog postupka. Nadalje, navodi da tužitelj raspolaže bjanko zadužnicom koja ima svojstvo ovršne isprave pa tužitelj nema pravni interes za pokretanje ovog postupka. Zbog toga je sud trebao primijeniti odredbu čl. 333. st. 2. Zakona o parničnom

postupku i odbaciti tužbu. Predlaže da ovaj sud preinači presudu i odbaci tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška tuženiku, podredno da istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

U donošenju pobijane presude nije počinjena niti jedna od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa tako niti bitna povreda postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju u svojoj žalbi ukazuje tuženik. Izreka je razumljiva i ne proturječi razlozima, a u obrazloženju su navedeni jasni razlozi o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni sadržaju spisa.

Predmetni postupak tužitelj je pokrenuo podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (izvoda iz ovjerenjenih poslovnih knjiga) radi naplate iznosa od 835.983,58 kn. Povodom toga prijedloga javni bilježnik A. G. iz Z. donio je rješenje o ovrši poslovnj broj Ovr-621/08 od 24. studenog 2008. Protiv tog rješenja tuženik je izjavio prigovor, nakon čega je rješenje o ovrši stavljeno izvan snage te je postupak nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 7. prosinca 2009. tuženik je učinio nespornim utuženo potraživanje (list 34. spisa).

Prema tome, uzimajući u obzir da odlučne činjenice između stranaka nisu sporne, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev i sukladno odredbi čl. 451. st. 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog. Pazeći pritom po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud osnovanost tužbenog zahtjeva propustio ocijeniti primjenom odredbe čl. 454. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01) i čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08). Međutim, propust primjene materijalnog prava nije doveo u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude jer je i pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo na jednak način odlučiti o tužbenom zahtjevu.

Nije osnovan žalbeni navod da je zbog činjenice što tužitelj raspolaže bjanko zadužnicom, u konkretnom slučaju trebalo primijeniti odredbu čl. 333. st. 2. ZPP-a prema kojoj će sud ako tijekom postupka utvrdi da je parnica među istim stankama pokrenuta o zahtjevu o kojem je već pravomoćno odlučeno odbaciti tužbu. Okolnost što zadužnica, prema svom zakonskom uređenju u smislu odredbe čl. 183. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08) ima svojstvo ovršne isprave, odnosno učinak pravomoćnog rješenja o ovrši ne znači da se radi o pravomoćno presuđenoj stvari, jer njezino postojanje pravomoćnom sudskom odlukom ne rješava postojanje u njoj upisane tražbine. S tim u vezi, sama pravna priroda zadužnice, u smislu odredbe čl. 1135. st. 1. ZOO/05, kao vrijednosnog papira, ne ukazuje na to da ima svojstvo presuđene stvari. U prilog navedenom su i dužnikove mogućnosti pobijati zadužnicu pa tako dužnik može u posebnoj parnici tražiti utvrđenje njezine neistinitosti (čl. 187. st. 1. ZPP-a) te sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima zahtijevati utvrđenje njezine ništetnosti, može tužbom pobijati zadužnicu zbog poslovne nesposobnosti i mana volje, a ako je od dužnika bila naplaćena tražbina utvrđena u zadužnici, dužnik može u posebnoj parnici tražiti vraćanje onoga što je naplaćeno na temelju zadužnice, s osnove stjecanja bez osnove.

Što se pak tiče žalbenog navoda da su u konkretnom slučaju povrijeđena pravila o pravnom interesu, ovaj sud navodi da takav žalbeni navod ne utječe na zakonitost i pravilnost pobijane presude. Naime, povreda pravila o pravnom interesu po zakonu ne predstavlja razlog apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, niti iz sadržaja spisa proizlazi da bi prvostupanjski sud time povrijedio neku odredbu procesnog prava koja bi bila od značenja za zakonitost i pravilnost prvostupanjske presude (čl. 354. st. 1. ZPP-a).

Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, presudio kao u izreci.

U Zagrebu 19. ožujka 2014.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
MARINA VELJAK, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik
BRANKICA CURMAN

Odluka:

VSRH Rev 82/2016-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 82/2016-2
ECLI broj: ECLI:HR:VSRH:2016:5032
Datum odluke: 10.02.2016
Vrsta odluke: Presuda
Vrsta predmeta: Građanski - revizija
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 82/16-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i Željka Pajalića člana vijeća i suca izvjestitelja, u pravnoj stvari tužitelja Nogometni klub O., O., OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnik D. M., odvjetnik u S., protiv tuženika I. K. iz O., OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnica M. V., odvjetnica u S., radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽo-150/2015 od 10. rujna 2015., kojim je preinačena presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-9330/09 od 4. rujna 2014., u sjednici održanoj 10. veljače 2016.,

p r e s u d i o j e:

Odbija se revizija tuženika kao neosnovana.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odbijen je tužbeni zahtjev koji glasi:

„Proglašava se nedopuštenom ovrha po zadužnici ovjerene kod javnog bilježnika R. V. dana 26. siječnja 2009.g., pod brojem Ov-386/09 na iznos od 373.255,76 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, temeljem koje je određena ovrha na računima tužitelja.

Utvrđuje se neistinitom isprava-zadužnica ovjerena kod javnog bilježnika R. V. dana 26. siječnja 2009.g., pod brojem Ov-386/09.

Dužan je tuženik naknaditi tužitelju parnični trošak u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.“

te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak.

Presudom suda drugog stupnja preinačena je prvostupanjska presuda na način da je prihvaćen tužbeni zahtjev, te je

naloženo tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka.

Protiv presude suda drugog stupnja, podnio je reviziju tuženik, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene ZPP-a te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija nije osnovana.

Sukladno odredbi iz čl. 392.a st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 57/11 i 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13 - dalje: ZPP) ovaj sud ispitao je pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Na temelju odredbe iz čl. 385. st. 1. ZPP-a reviziju nije dozvoljeno pobijati zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Na temelju odredbe iz čl. 386. ZPP-a u reviziji stranka treba određeno navesti i obrazložiti razloge zbog kojih je podnosi. Razlozi koji nisu tako obrazloženi neće se uzeti u obzir.

Obzirom da revident u reviziji nije naveo u čemu se sastoji revizijski razlog pogrešne primjene odredaba parničnog postupka, taj revizijski razlog nije razmatran.

Predmet postupka je zahtjev tužitelja koji se svodi na utvrđenje da je neistinita isprava zadužnica ovjerena kod javnog bilježnika R. V. dana 26. siječnja 2009. pod brojem Ov-386/09 na iznos od 373.255,76 kn, te slijedom toga da se proglašava nedopuštenom ovrha po navedenoj zadužnici.

Sud prvog stupnja odbija tužbeni zahtjev smatrajući da bjanko zadužnica ima karakter pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se plijeni tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja radi naplate, te da je dostavom predmetne zadužnice banci ista izgubila svojstvo bjanko zadužnice, te po samom zakonu dobila učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi, te da stoga nisu od utjecaja prigovori tužitelja kojima pobija valjanost pravnog posla ugovora o zajmu koji je bio temelj za izdavanje te bjanko zadužnice. Sud drugog stupnja pravilno zauzima pravni stav da je navedeni stav suda prvog stupnja nepravilan.

Naime, dužnik ima pravo tražiti utvrđenje neistinitosti bjanko zadužnice, utvrđenje njene apsolutne ništetnosti, pobijanje zadužnice, utvrđenje nepostojanja osigurane tražbine, i u svakom od navedenih slučajeva zatražiti zabranu njezine upotrebe kao instrumenta naplate tražbine (proglašenje nedopuštenosti ovrhe po zadužnici).

U revizijskom stadiju postupka sporan je zaključak suda drugog stupnja da tuženik kao predsjednik tužitelja na temelju Statuta nije bio ovlašten za izdavanje bjanko zadužnice bez suglasnosti Skupštine i Izvršnog odbora tužitelja.

Odredbom čl. 29. st. 2. Statuta tužitelja, propisano je da predsjednik predstavlja i zastupa klub pred trećim osobama, te je ovlašten za sklapanje svih ugovora o kojima su se prethodno izjasnili Skupština ili Izvršni odbor.

Obzirom na tekst odredbe, pravilna je interpretacija suda drugog stupnja da sintagma „prethodno izjašnjenje Skupštine ili Izvršnog odbora“ treba tumačiti kao ovlaštenje za sklapanje pravnih poslova, pogotovo u situaciji kada tuženik kao predsjednik tužitelja izdaje samom sebi, kao fizičkoj osobi, zadužnicu na teret tužitelja. Dakle, sud drugog stupnja nije pogrešno primijenio materijalno pravo.

Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe iz čl. 393. ZPP-a odbiti reviziju tuženika kao neosnovanu i presuditi kao u izreci ove presude.

Zagreb, 10. veljače 2016.

Predsjednik vijeća:
Željko Glušić, v. r.